

Он хама шӯбадаҳо акл, ки мекард он ҷо,

Сомирӣ пеши «асо»-ву «яди байзо» мекард.

Хоча Хофизи Шерозӣ

Ин ҷо Хоча Хофиз талмехан ба мӯчиҳаҳои Мӯсо онҳоро ба шӯбадбозихо акл ва ҷашмбандли яхуд сомирӣ, ки ибо соҳири дар муддати гайбати Мӯсо мардумро гумроҳу گӯсолапараст карда буд, муқобил гузаштааст.

Айнан кореро, ки дар муддати ба сифати муҳаррири сомонаи «Ислоҳ» ифои вазифа намуданаш М.Садруддин иҷро менамояд. Ҷодугарӣ, шайтонӣ, фолбинӣ ва тафсирҳои норавову сатҳии М.Садруддин хати кримзро убур карда, ба шахсисти кормандони давлатӣ, ки чузъи пешрафтаи ҳар як ҷомеа мебошанд, ҳакоратро нисор мекунад, вазъиятро воруна нишон медиҳад.

Муҳолифи аслӣ баёни фиребгарӣ ва сиёsat ҷудоӣ мегузорад. Ҷунон сиёsatро ҳуккабозӣ пиндоштаанд, ин беикболакҳо фазои мачозиро ба майдони таҳкиру ҳакорат табдил додаанд. Ҳарчанд маълум аст, ки аз сиёsatмадорони роҳи қач, ки шоир онҳоро ҳуккабоз гуфтааст, таваккуъ ва интизори роҳи ростинро доштан куллан нодуруст аст, вале он чи ки М. Садруддинро аз дигарон мутамойиз мекунад, ўфишангӣ боздорандай забону ва рафтори ҳудро назорат намекунад. Намедонад, ки шахси оқил агар дарвозаро баст, панчараро барои рӯзи мабодо боз мемонад.

Бо корхое, ки Муҳаммадикбол мекунад, интизор меравад ў то охири умр овораву гарид мемонад. Ифшогарихое, ки М.Садруддин бо дурӯгу рост даст мезанад, пайомади хуб надоранд. Афсурдагӣ ва изтиробҳои равонӣ дар мавкеъгириҳои Муҳаммадикболи Садриддин вактҳои охир баръало эҳсос мешавад. Мавзӯъҳо гуногунро дастак карда, боз

анбўхи тухмату гайбатро бар сари кормандони хифзи хукук мерезад. Намедонад, ки хама аъмол подош ва мукофот дорад. Парвози фикри Мухаммидқбол ба андозае подархавост, ки аз Париж истода хукми кормандони давлатиро мебарорад. Ин нахзатихо хаёл меқунанд, ки замони хукумати ба ном мусолихаи миллист, ки мулло Абдугаффор хам милиса буд хам амният ва намедонанд, ки касе аз чавобгирии конунӣ дар худуди чумхурӣ дар канор нест.

Мухамадикболи овора намедонад, ки давлату давлатсозӣ хавсалаву дониш ва тачриба металабад. Гарбихо чӣ кадар давлати мутамарказ соҳтанд. Конун хукмфармо ва хукукҳои хамаи инсонҳо дар мадди аввал. Ренессанс танҳо бо лачом задани муллоҳои насронӣ ба кор омад. Ин якин аст. Тамоюли равшангарӣ ин тавр ба роҳ монда мешавад, на мисли нахзатихо, ки боз барои ҷанги навбатии доҳилӣ омодагӣ мебинанд.

Точик ҳалки якдаставу муттаҳид аст, ин 30 нафар нахзатие, ки дар хоричи кишвар ҳастанд, ба ин хисоб шомил нестанд. Намешавад, ки бо тақдири миллат дар ду даҳсола 2 бор бозӣ кард. Мардум ба шумо нахзатихо ҳамчун хори маргелон менигараду шуморо як аబзори хоричӣ медонад.

Кадом давлатро дидӣ, ки аз муҳочирони мусаллаҳаш даъват ба амал мебарорад, ки биёед, баргардед. Ҳамин рафтори устодони маънавиатро як бор ба таҳлил бигир. 5 млн. эрониро бе Ватан карданд ва то хол аз аспи чаҳолат нафуромадаанд ва ишорае ҳам барои созиш надоранд. Демократияи либералӣ бо омехтаи тундгароии нахзатӣ дар ягон китоби сиёsatшиносӣ тасвир нашудааст, ки М.Садруддин меҳоҳад амалий намояд.

Нахзатихо меҳоҳанд ҳам охиратро соҳибӣ кунанд ва ҳам охиратро. Ягона фардё ки аз сар

задани

ҳ

ар

гуна

ноором

ӣ

дар

ҷ

ум

ҳ

ур

ӣ

табли

шод

ӣ

мезанад
ва
хурсанд
й
ме
кунад, М.Садруддин аст.

Тахлили фаъолияти се соли охири шӯъбадабоз оппозитсионери баҳтбаргашта, дар доҳ
ил
ва
берун
нишон
меди
ҳ
ад
,

ки
ба
таври
ноҳудого
ҳ
бар
зидди
лои
ҳ
а
ҳ
ои
сарнавиштсози
миллат
мебошад,
зоро
ҳ
ӯ
йи
ѓ
улом
й
ва
бардапарвар
й
ҷ
унон дар зех
наш

на
к
ш
бастааст

,

ки
мехо
хад х
ама
ба
мисли
ӯ
бардаву г
улом
бошанд

.

Табаралй Сайвалиев, тахникгар, сокини ш.Бохтар